

скы-тѣ мълвы. Тукъ душа-та, отстранена отъ безбройны-тѣ свѣтовны нужды, намира своето спокойствие. Забрави, княгыньо, всички-тѣ си грижи за тоя свѣтъ, и успокои духа си въ това тихо жилище, до дѣ-то Богъ ни покажи начинъ за да ся избавимъ отъ бѣдъ! Ето и добра-та ти другарка Неда е при тебе; душа ти не ще ся стѣгне.

Райна.

Благодарѣхъ на Бога и на васъ, че мя отървахте отъ звѣрскы ржцѣ. Въ това постническо жилище азъ намирамъ утѣшеніе. Жилость та ми попрѣминя. Пустыня-тъ ми става вече драга. Тукъ вѣрвамъ да съмъ по-близу до Бога. Азъ ще му ся моля на свободно за души-тѣ на покойны-тѣ ми родители. Ще прочитамъ Св. Писаніе, кое-то дава храня на душиж-тѣ. — О колко е пріятенъ монашескый животъ! Недо, азъ быхъ желала да бѣдъ калугерка за да ся наслаждавамъ отъ единъ животъ, на кого-то пріятности-тѣ сж съвсѣмъ душевны.

Неда.

Сподѣлямъ ти желаніе-то, царкыньо, нѣ твое-то прѣдопрѣдѣленіе може да чяка другы по-горны съсловія.

Райна.

Видѣхъ си честь-тъ, Недо. Приврѣмепна-та смъртъ на мои-тѣ родители прѣсѣче надѣжбы-тѣ ми: азъ останяхъ на свѣта злочастна.